

HỘI ÁI HỮU BIÊN HOÀ

Website: <https://www.bienhoatx.com>

Email liên lạc: datlam1951@yahoo.com

Hội Ái Hữu Biên Hoà hân hạnh giới thiệu đến quý vị phần biên khảo tổng quát về **Lịch Sử Biên Hoà (1558-1975)** từ phần **1** đến **33** của đồng hương **Nguyễn Văn Đáng**, được khởi đăng trên diễn đàn. Hội chân thành cảm tạ tác giả. Kính mời quý vị.

Trân trọng.

LỊCH SỬ BIÊN HOÀ
(1558-1975)
PHẦN 14

Trận Điện Biên Phủ, chiến tranh Đông Dương kết thúc.

Khởi đầu cuộc chiến từ du kích, dần dà được sự giúp đỡ của hai nước Cộng-Sản là Trung-Quốc và Liên-Xô, Việt-Minh (Cộng-Sản núp bóng) thường mở nhiều trận đánh chính qui hơn, phần lớn ở các trận đánh ở miền Bắc, Việt-Nam. Trong năm 1950, Việt-Minh đánh thắng Pháp nhiều trận lớn ở Đông-Khê, Cao-Bằng, Lạng-Son, từ đó dẫn đến trận quyết định cho số phận chiến tranh Đông-Dương.

Trận Điện-Biên-Phủ.

Địa điểm Điện-Biên=Phủ, độ 16 km ở về hướng Bắc, biên giới nước Lào, cách Hà-Nội 280 km ở về hướng Tây, là một vùng thung lũng lớn, được bao quanh bởi nhiều ngọn núi cao và rừng rậm. Do có tầm quan trọng trong thắng bại cho sự kết thúc chiến tranh Đông-Dương kéo dài đã nhiều năm. Hai phe tham chiến củng cố binh lực hùng mạnh nhất, phương tiện vũ khí tối tân hiện đại nhất sẵn sàng chiến đấu. Pháp đổ 10 ngàn 000 quân xuống phi trường Điện-Biên-Phủ, Việt-Minh lấy “5 chọi 1” với chiến thuật “biển người”. Chuyện mà người Pháp chỉ huy Điện-Biên-Phủ không ngờ rằng Việt-Minh sẽ làm được là “Việt-Minh dùng sức người kéo súng trọng pháo từ mặt đất lên các ngọn núi cao, vây quanh thung lũng Điện-Biên-Phủ”.

Ngày 13 tháng 3 năm 1954, tướng Việt=Minh là Võ Nguyên Giáp phát lệnh tấn công vào đồn Điện-Biên-Phủ. Tất cả trọng pháo của Việt-Minh từ trên núi cao rót xuống đồn binh tấp nập liên hồi rơi vào trong lòng chảo, trong khi đó thì trọng pháo phản công của Pháp từ dưới bắn lên không có hiệu quả tốt, do không dò được mục tiêu của địch trên cao. mà ngược lại nhiều cỗ trọng pháo bị pháo của địch phá huỷ.

Sau 2 ngày cầm cự hoả lực mạnh của Việt-Minh, một sĩ quan chỉ huy hoả lực phòng thủ của Pháp tự thú sự sai lầm của mình, Đại Tá Charles Piroth dùng lựu đạn rút chốt tự vận ngay trên giường ngủ của mình. Chính phủ Pháp tung thêm lực lượng quyết lấy phần thắng, để tìm lợi thế trên bàn Hội Nghị Genève, đã được nhóm từ ngày 26 tháng 4 năm 1954, về hòa bình ở Đông-Dương.

Không quân Hoa-Kỳ cho 60 chiếc phi cơ B29 xuất phát từ phi trường Clark (Phi Luật Tân) đến đội bom yểm trợ, ngoài ra không được đồng minh bắn tiếp tế đạn dược lương thực nước uống, tình trạng sức khoẻ và tinh thần binh sĩ Pháp ngày càng suy sụp.

Trong vòng 56 ngày chống đỡ, người chỉ huy quân lực ở Đông-Dương là tướng René Cogny ra lệnh cho tướng chỉ huy mặt trận Điện Biên Phủ là Christian de Castries đầu hàng. Chiều ngày 17 tháng 5 năm 1954 cờ đỏ sao vàng của Việt-Minh phát phới trên bầu trời Điện-Biên-Phủ.

Ngay khi Pháp thua trận Điện-Biên-Phủ, ngày 18 tháng 5 năm 1954, các đoàn đại biểu của 9 quốc gia cùng tụ họp lại, ngồi chung quanh cái bàn có hình dáng cái “móng ngựa” trong một cái phòng rộng lớn, sang trọng của một khách sạn cổ điển ở Genève (Thụy Sĩ), với mục đích đem lại hoà bình cho ba nước Đông-Dương Việt Nam, Lào, Cao-Miên. Các quốc gia gửi đoàn chính thức gồm: Anh, Pháp, Liên-Xô, Trung-Quốc, Hoa-Kỳ, Việt-Nam Quốc Gia, Mặt Trận Việt-Minh, Lào, và Cao-Miên.

Bây giờ đây đất hình chữ "S" được đặt lên bàn hội nghị để cùng “trả giá”. Bên chiến thắng tự coi mình là kẻ mạnh, Chu Ân Lai, Thủ Tướng Trung-Cộng. đề nghị cắt Việt-Nam ra làm hai quốc

gia. Thủ Tướng Pháp Mendes France, đang sốt ruột vì cái ngày mà ông đã hứa trước quốc hội và dân Pháp, phải chấm dứt chiến tranh Đông-Dương vào ngày 20 tháng 7 năm 1954, nay đã gần kề, nếu ngược lại thì Ông sẽ từ nhiệm chức thủ tướng. Thủ tướng Pháp cũng đồng ý là “chia hai phần nước Việt-Nam”, nhưng quanh quẩn chưa tìm được giải pháp thì ông Phạm Văn Đồng người đại diện cho Mặt Trận Việt-Minh, theo áp lực của hai nước đàn anh là Trung-Quốc và Liên-Xô, cũng đồng ý cắt đôi nước Việt-Nam, lấy ranh giới từ vĩ tuyến 13, nếu như vậy sẽ giao đất cho Việt-Minh hết hai phần ba nước Việt-Nam. Ông Mendes France, đề nghị chia ranh giới ở vĩ tuyến 18.

Họp bàn không xong kéo dài đến ngày 2 tháng 7 năm 1954, ông Mendes France tự đi đến Bern để gặp Châu Ân Lai đại diện Trung-Quốc, ông này tỏ lời bóng gió “Hai bên, mỗi bên một bước tới với nhau, không phải mỗi phe cứ khư khư giữ nguyên một con số đã đưa ra”. Vào chiều 20 tháng 7 năm 1954, là ngày chốt theo như tối hậu thư của thủ tướng Pháp đã giao ước với dân tộc và quốc hội Pháp, thì trưởng đoàn Liên-Xô triệu tập một cuộc họp nhỏ tại khách sạn Villa de Bocage, nhưng ngoại trừ các ông Badd Smith trưởng phái đoàn Hoa-Kỳ và hoàng đế Bảo Đại của quốc gia Việt-Nam, chỉ có Mendes France của Pháp, Châu Ân Lai của Trung-Quốc, Eden của Anh-Quốc và Phạm Văn Đồng của mặt trận Việt-Minh (chưa có quốc gia) cùng tụ tập quanh bàn hội nghị. Với tư cách kẻ chiến thắng, ông Phạm Văn Đồng khoanh tròn trên bản đồ đến phần đất ở vĩ tuyến 16, Mendes France vẫn giữ ở vĩ tuyến 18, Trưởng Đoàn Liên-Xô Molotov, trọng tài cuộc họp lên tiếng “Thôi chúng ta hãy dừng ở vĩ tuyến 17”.

Như vậy các nước đàn anh của Việt-Minh và Việt-Minh đã quyết định tất cả cho số phận nước Việt-Nam. Chu Ân Lai của Trung-

Quốc thì cắt chia đất, Molotov của Liên Xô thì chọn giới tuyến, trong khi đó chánh phủ Quốc Gia Việt-Nam, đại diện là Quốc Trưởng Bảo Đại, thì không được hỏi ý kiến.

Như vậy trận đánh dài nhứt trong chiến tranh Đông-Dương, dẫn đến nước Việt-Nam lại chia đôi lần nữa kể từ thời Vua Nguyễn Phúc Ánh Gia Long lập quốc.

(Tiếp theo phần 15)